Lietas Nr. C32294614
Lietas arhīva Nr. CA-0557-16/34

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 20.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Svetlana Beļajeva,
tiesneši Inta Zaļā un Uldis Danga,
ar sekretāri Evu Seļezņevu,
piedaloties prasītājam /pers. B/,
atbildētāja /pers. C/ pilnvarotajai pārstāvei, zvērinātai advokātei Andrai Ozoliņai,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, izskatīja civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. C/ par kaitējuma kompensācijas piedziņu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1.] 2014.gada 3.septembrī /pers. B/ pilsētas Ziemeļu rajona tiesā iesniedzis prasības pieteikumu pret /pers. C/ par kaitējuma kompensācijas piedziņu, kurā, lūdzis piedzīt no /pers. C/ kompensāciju 3'000,00 *euro* apmērā par viņam nodarītiem mantisko un morālo kaitējumu.

[1.1.] Prasības pieteikumā norādīts, ka 2014.gada 25.jūlijā visai ēkai /adrese/, tikuši izņemti logi un durvis, līdz ar ko, lai mazinātu caurvēju, prasītājs aizklājis logu ar aizskaru, bet durvju aili ar segu.

[1.2.] 2014.gada 29.jūlijā plkst.22:00, kad prasītājs jau gulējis, viņa dzīvesvietā /adrese/, alkohola reibuma stāvokli ielauzies /pers. C/, bez nekustamā īpašuma īpašnieka /pers. E/, kas ir atbildētāja brālis klātbūtnes, telpā kurā prasītājs gulējis norāvis segu no durvīm un, kliedzot, ka prasītājs nodarbojas ar nelikumīgu celtniecību, norāvis aizskaru no loga, savukārt, kad prasītājs cēlies no gultas, atbildētājs viņu satvēris ap kaklu un žņuadzis. Ar Rīgas Pašvaldības policijas 2014.gada 26.augusta lēmumu /pers. B/ atzīsts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

[1.3.] Nākamajā dienā pēc pārdzīvotā stresa prasītājs griezies pie ģimenes ārsta un ar neatliekamo medicīnisko palīdzību ticis nogādāts slimnīcā. 2014.gada 31.jūlijā, vēl pirms ārstējošā ārsta pirmreizējās apskates, prasītāju apskatījis psihiatrs /pers. G/. Slimnīcā prasītājs nokļuvis atbildētāja huligāniskās rīcības rezultātā. Pēc izrakstīšanas no slimnīcas prasītājs vērsies Valsts Tiesu medicīnas centrā, kur viņam konstatēti miesas bojājumi, kurus /pers. B/ nodarījis /pers. C/.

[1.4.] Pēc minētajām darbībām un, jo īpaši - pēc psihiatra uzaicināšanas, prasītājs secinājis, ka atbildētājam nav izdevies izprovocēt viņu uz huligāniskām darbībām, kā arī psihiatra atzinums par prasītāja veselība stāvokli liedzis viņu izolēt no sabiedrības. Rezultātā prasītājs ir palicis viņa deklarētās dzīvesvietas adresē un ir liedzis ieinteresētām personām atbrīvoties no viņa kā nevēlamas personas. Prasītājs par pašnāvību nedomā, vēlas izcīnīt taisnību.

[1.5.] Prasītājs vēlas saņemt no atbildētāja nodarītā kaitējuma kompensāciju 3'000,00 *euro* apmērā par prasītājam nodarīto mantisko kaitējumu (zaudējumiem), kas saistīti ar ārstniecību un kaitējumu veselībai un, jo sevišķi par morālo kaitējumu, kas izpaudies kā prasītāja provocēšana uz huligānisku rīcību, lai pēc iespējas ātrāk atbrīvotos no prasītāja, un, lai viņš tiktu atzīts par psihiski slimu.

[2.] 2014.gada 29.septembrī /pers. C/ pilsētas Ziemeļu rajona tiesā iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par prasību, kuros norādīts, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[2.1.] Norāda, ka atbildētāja brālim /pers. E/ pieder nekustamais īpašums /adrese A/. Starp prasītāju un /pers. E/ ilgstoši notiek tiesvedība dažādās tiesu instancēs. Visas attiecības, kas saistītas ar prasītāja atrašanos nekustamā īpašumā /adrese A/, tiek risinātas tiesas ceļā.

[2.2.] Atbildētājs nekad nav prasītāju fiziski ietekmējis. Prasītājs regulāri izsaka draudus atbildētājam un viņa brālim, arī 2014.gada 25.jūlijā, draudējis noorganizēt nepatikšanas. 2014.gada 29.jūlijā prasītājs īstenojis solītos draudus, iesaistot pašvaldības policiju un apmelojot atbildētāju. Uzsākot apmelošanu, prasītājs cenšas novilcināt viņa izlikšanu no nekustamā īpašuma /adrese A/.

[2.3.] Atbildētājs nav aicinājis psihiatru, lai izmeklētu prasītāju, un atbildētājam ir vienaldzīgs prasītāja psihiskais stāvoklis.

[2.4.] Norāda, ka 2014.gada 29.jūlijā kopā ar brāli /pers. E/ ieradies brālim piederošajā īpašumā /adrese/, lai demontētu durvis, kuras bijis paredzēts nodot remontā. Pagalmā atradies /pers. I/. Prasītājs staigājis gar atbildētāju un viņa brāli, izteicies necenzētiem vārdiem, draudējis, ka katru dienu sauks pašvaldības policiju, lai sagādātu nepatikšanas. Rīgas pašvaldības policija uz nekustamo īpašumu /adrese A/, tiek izsaukta regulāri, jo prasītājs liek šķēršļus atbildētājam kā īpašnieka pilnvarotai personai un /pers. E/ kā nekustamā īpašuma īpašniekam iekļūt nekustamā īpašumā.

[3.] 2015.gada 8.aprīlī /pers. B/ pilsētas Ziemeļu rajona tiesā iesniedzis prasības pieteikuma papildinājumi, kuros norāda, ka 2014.gada 25.jūlijā notikušās atbildētāja huligāniskās rīcības rezultātā prasītājs ir saslimis ar neprecizētu sirds un plaušu slimību. Prasītājam bijusi nepieciešama sirds operācija, kas arī tikusi veikta, un turpmāk prasītājam pastāvīgi jālieto medikamenti. Tā kā prasītājam ir piešķirts maznodrošinātas personas statuss un viņš ir 2.grupas invalīds, lai varētu iegādāties nepieciešamos medikamentus, apmaksāt neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukumus un ārstēšanu slimnīcā, prasītājs ir spiests palielināt sākotnējās prasības summu par 2'000,00 *euro*.

[4.] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu /pers. B/ prasība pret /pers. C/ par kaitējuma kompensācijas 5'000,00 *euro* piedziņu noraidīta.

Piedzīts no /pers.B/ /pers.C/ labā ar lietas vešanu saistītie izdevumi zvērināta advokāta palīdzības samaksai 605,00 *euro*.

[4.1.] Pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Civillikuma 1635.panta pirmo daļu, 1635.panta trešo daļu, 2347.panta pirmo daļu, norādījusi, ka prasītājs kaitējuma rašanos un tā esamību pamato ar veselībai nodarīto kaitējumu, kas, savukārt, radies, atbildētājam 2014.gada 29.jūlijā pielietojot pret viņu fizisku spēku un cenšoties izprovocēt prasītāju uz prettiesisku rīcību, kā arī apšaubot viņa psihiskās veselības stāvokli.

[4.2.] Pirmās instances tiesa nav konstatējusi, ka attiecībā pret prasītāja veselību būtu izdarīts noziedzīgs nodarījums, līdz ar to morālā kaitējuma esamība prasītājam ir jāpierāda. Savukārt, lai pierādītu morālā kaitējuma esamību prasītājam, pirmkārt, ir jāpierāda, ka prettiesiskā darbība ir notikusi.

[4.3.] Izvērtējot lietā esošos dokumentus, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājs nav pierādījis ne prettiesiskās darbības, ne tās rezultātā nodarīta morālā kaitējuma un kaitējuma veselībai esamību, jo lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apstiprinātu, ka atbildētājs ir veicis prasītāja norādītās prettiesiskās darbības un prasītāja veselības stāvokļa pasliktināšanos būtu izraisījusi un ietekmējusi atbildētāja rīcība.

[4.4.] Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, norādījusi, ka no Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmuma Nr.D57/02/ZV150838 redzams, ka /pers. C/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^2$ panta, pirmās daļas par to, ka viņš 2014.gada 29.jūlijā plkst. 22.00 tīši nodarījis maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. B/. Ar Rīgas Pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 26.augusta lēmumu /pers. B/ atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā.

[4.4.1.] Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa lēmumu nolemts atcelt lēmumu Nr.D57/02/ZV150838 par /pers. C/ saukšanu

pie administratīvās atbildības un administratīvā pārkāpuma lieta izbeigta. Lēmumā konstatēts, ka nav pierādīts, ka 2014.gada 1.augusta tiesu medicīniskajā ekspertīzē konstatētos miesas bojājumus /pers. B/ būtu nodarījis /pers. C/, un nav iespējams iegūt pierādījumus faktam, ka /pers. C/ būtu izdarījis viņam inkriminēto administratīvo pārkāpumu.

[4.5.] Tiek norādīts, ka no invaliditātes apliecības kopijas redzams, ka /pers. B/ ir noteikta 2.invaliditātes grupa uz laiku no 2013.gada 5.augusta līdz 2015.gada 31.jūlijam.

[4.6.] No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes redzams, ka /pers. B/ 2014.gada 30.jūlijā nogādāts slimnīcā pēc neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta nosūtījuma ar diagnozi: neskaidri sirds ritma traucējumi, un slimnīcā ārstējies līdz 2014.gada 1.augustam. Atbilstoši izrakstā-epikrīzē norādītajam /pers. B/ ir konstatētas šādas saslimšanas: primāra arteriāla hipertensija ar mērķa orgānu bojājumu un augstu risku; hipertensīva sirds slimība; koronārā sirds slimība; hroniska sirds mazspēja; mugurkaula deformējoša spondiloze ar torakalģijām; LPH; hroniska cerebrāla išēmija ar izteiktiem kognitīviem traucējumiem.

[4.7.] No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes redzams, ka /pers. B/ ārstējies slimnīcā no 2014.gada 29.septembra līdz 2014.gada 9.oktobrim, un prasītājam papildus iepriekš norādītajām saslimšanām ir konstatēta neprecizēta plaušu saslimšana.

[4.8.] No Latvijas Kardioloģijas centra izsniegtā izraksta no stacionāra pacienta medicīnas kaites redzams, ka /pers. B/ 2015.gada 6.janvārī tikusi veikta sirds operācija.

[4.9.] Minētie dokumenti apstiprina to, ka prasītājam ir konstatēti veselības traucējumi, sakarā ar ko viņam sniegta medicīniska palīdzība, bet tie neļauj izdarīt secinājumus par konstatēto veselības traucējumu cēloņiem. Ievērojot norādīto saslimšanu raksturu, pirmās instances tiesa norādījusi, ka nav pamata apšaubīt, ka prasītāja vispārējais veselības stāvoklis vērtējams kā smags un viņam ir nepieciešama pastāvīga ārstu uzraudzība, veselības stāvokļa kontrole un medikamentu lietošana, taču tai pat laikā nav pamata uzskatīt, ka prasītāja saslimšanu un turpmāku veselības stāvokļa pasliktināšanos būtu izraisījusi un vispār būtu varējusi izraisīt atbildētāja rīcība 2014.gada 29.jūlijā.

[4.10.] No psihiatra /pers. G/ slēdziena redzams, ka 2014.gada 31.jūlijā tikusi veikta /pers. B/ apskate, kā rezultātā akūtas psihiskas saslimšanas simptomi nav konstatēti, specifiska terapija nav noteikta.

[4.10.1.] No lietas materiāliem un paša prasītāja paskaidrojumiem redzams, ka psihiatra apskate veikta, viņam atrodoties slimnīcā, no kā secināms, ka psihiatra apskates nepieciešamību ir noteikuši ārstniecības iestādes speciālisti. Prasītāja viedoklis, ka psihiatra apskate notikusi pēc atbildētāja vēlmes, nav ticams un ir atzīstams par prasītāja subjektīvu pieņēmumu.

[4.11.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un trešo daļu, prasību noraidot, pirmās instances tiesa no prasītāja atbildētāja labā piedzinusi ar lietas vešanu saistītos izdevumus advokāta palīdzības samaksai 605,00 *euro* apmērā.

[5.] **/pers. B/ iesniedzis apelācijas sūdzības par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 2.septembra spriedumu**, pārsūdzot to pilnā apmērā.

[5.1.] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav ņēmusi vērā policijas sniegto informāciju par notikušo 2014.gada 29.jūlijā plkst.22./adrese/. Neviens nav atcēlis 2014.gada 4.augusta valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra slēdzienu par nodarītajiem miesas bojājumiem, kā arī piešķirto cietušā statusu.

[5.2.] Norāda, ka Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa pieņemot 2015.gada 27.aprīļa spriedumu ar kuru atcelts lēmums par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības, nebija uzaicinājusi prasītāju uz tiesas sēdi, līdz ar ko viņam nav jāmaksā tiesas un /pers. C/ izdevumi par advokāta pakalpojumiem.

[6.] /pers. C/ iesniedzis paskaidrojumus par apelācijas sūdzību, lūdzot to noraidīt kā nepamatotu.

[6.1.] Paskaidrojumos norādīts, ka ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmumu Nr.D57/02/ZV150838/1, viņš saukts pie administratīvās atbildības, taču minēto lēmumu pārsūdzēja un ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa spriedumu sūdzība apmierināta un lēmums atcelts, izbeidzot administratīvo lietu, līdz ar ko /pers. B/ nav pierādījis, ka viņam 2014.gada 1.augusta tiesu medicīniskajā ekspertīzē konstatētos maznozīmīgos maznozīmīgie miesas bojājumus būtu nodarījis /pers. C/.

[7.] Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājs prasību un apelācijas sūdzību uzturēja.

[8.] Apelācijas instances tiesas sēdē atbildētāja /pers. C/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Andra Ozoliņa prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[10.] Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies lietas dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietai pievienotos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība kā nepamatotas ir noraidāmas.

[11.] Atbilstoši Civilprocesa likuma 426.panta pirmajai daļai apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā.

Konstatējot, ka apelātors pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu pilnā apmērā, Civillietu tiesas kolēģija izskata prasību pilnā apmērā.

[12.] Atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

[12.1.] Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai.

[13.] Atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešajai daļai, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija pārbauda tikai tos faktus, kurus savās apelācijas sūdzībās norādījuši atbildētāji un par kuriem savu vērtējumu nav devusi pirmās instances tiesa.

[14.] Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, un lietā nepastāv strīds, ka ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmumu Nr.D57/02/ZV150838, par tīšu maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. B/ 2014.gada 29.jūlijā plkst. 22.00, /adrese/, /pers. C/ saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 167.^{2} panta pirmās daļas. (lietas 6.-9.lapa). Ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 26.augusta lēmumu Nr.RPZR-14-108-es /pers. B/ atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā (lietas 5.lapa).

[14.1.] Savukārt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa spriedumu, izskatot /pers. C/ sūdzību, atcelts Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmums Nr. D57/02/ZV150838 par /pers. C/ saukšanu pie administratīvas atbildības un lieta izbeigta (lietas 44.-51.lapa). Spiedums stājies spēkā 2015.gada 4.jūnijā. Spriedumā konstatēts, ka atbilstoši 2014.gada 1.augusta tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumam, /pers. B/ konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi, kas varēja rasties 2014.gada 29.jūlijā cietu priekšmetu ar relatīvi noasinātu galu, malu iedarbības rezultātā, tai skaitā pirkstu nagiem pie /pers. B/ norādītās 2014.gada 29.jūlija konfliktsituācijas ar kaimiņu, tomēr nav pierādīts, ka tos nodarījis /pers. C/.

[14.2.] No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes (lietas 10.lapa) redzams, ka /pers. B/ ārstējies slimnīcā no 2014.gada 30.jūlija līdz 2014.gada 1.augustam, kur viņam konstatēta primāra arteriālā hipertensija II – III ar mērķa orgānu bojājumu un augstu risku; hipertensīvā sirds slimība; honorārā sirds slimība; hroniska sirds mazspēja I – II; mugurkaulāja deformējoša spondiloze ar torakalģijām; LPH; hroniska cerebrālā išēmija ar izteiktiem kognitīviem traucējumiem; dzelzs deficīta anēmija.

[14.3.] No Rīgas Austrumu klīniskās universitāte slimnīcas izsniegtā izraksta-epikrīzes no pacienta medicīnas kartes redzams, ka /pers. B/ ārstējies slimnīcā no 2014.gada 29.septembra līdz 2014.gada 9.oktobrim (lietas 31.lapa), kur viņam papildus konstatēta mikrovaskulārā stenokardija; hipertrofiska kardiomiopātija; vispārējā difūzā ateroskleroze; hroniska smadzeņu asinsrites nepietiekamība; mugurkaula deformējošā spodniloze; L_4 diska

prolapsa mikrodiskektomija; L_4L_5 retrolistēze, saknīšu sāpju sindroms; vitamīna D_2D_3 nepietiekamība; neprecizēta plaušu saslimšana.

[14.4.] No Paula Stradiņa Klīniskās universitātes slimnīcas izsniegtā izraksta no stacionārā pacienta medicīniskās kartes (lietas 52.lapa) redzams, ka /pers. B/ ārstējies slimnīcā no 2015.gada 6.janvāra līdz 2015.gada 8.janvāri, kur viņam veikta sirds operācija.

[14.5.] No Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcas Kardioloģijas nodaļas ārstu speciālistu konsultācijas (lietas 11.lapa) redzams, ka 2014.gada 31.jūlijā veikta /pers. B/ izmeklēšana, kuras rezultātā noskaidrots, ka akūtas psihiskas saslimšanas simptomi nav konstatēti, specifiska terapija nav noteikta.

[15.] Atbilstoši Civillikuma 1635.panta pirmajai daļai, katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Mantiska aizskāruma gadījumā aizskārējam jāatlīdzina zaudējumi, bet personiska aizskāruma gadījumā jādod atlīdzība.

Atbilstoši šī panta otrajai daļai, ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

[16.] Tiesību teorijā un tiesu praksē ir atzīts, ka morālā kaitējuma atlīdzināšanai pastāv šādi priekšnoteikumi: neatļauta darbība, morālā kaitējuma esamība, cēloniskais sakars *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojums, Morālā kaitējuma atlīdzināšana civillietās. Rīga: 2014).* Minētie priekšnoteikumi ir ņemami vērā neatkarīgi no tā, uz kāda normatīvā akta pamata celta prasība.

[17.] Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas atzinumam, ka lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētāja noziedzīgu darbību rezultātā prasītājam radušās fiziskas vai morālas ciešanas. Līdz ar to atbilstoši Civillikuma 1635.panta trešajai daļai morālais kaitējums cietušajam jāpierāda. Arī Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus.

[18.] Prasītāja ieskatā morālais kaitējums viņam radies /pers. C/ prettiesiskas rīcības rezultātā: /pers. C/ ienākot telpā, kurā gulējis prasītājs, norāvis segu no durvīm un noplēsa aizkaru no loga, sagrābis prasītāju pie rīkles un žņaudzis, kā rezultātā prasītājs saslimis ar neprecizētu plaušu un sirds slimību un viņam veikta sirds operācija; /pers. C/ provocējis prasītāju uz huligāniskām darbībām, lai pēc iespējas ātrāk atbrīvotos no prasītāja un viņš tiktu atzīts par psihiski slimu. Ievērojot minēto, prasītāja ieskatā viņam nodarīts morālais kaitējums par kuru pienākas atlīdzība 3'000,00 *euro* apmērā un mantiskais kaitējums – 2'000,00 *euro*, kas ir ārstniecības izdevumi zālēm, samaksa ātrai palīdzībai un slimnīcas izdevumi.

[19.] Pārbaudot informāciju Tiesu informatīvajā sistēmā, konstatēts, ka ar Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātas 2011.gada 1.novembra spriedumu izbeigts /pers. E/ un /pers. B/ kopīpašums uz namīpašumu /adrese/, un /pers. E/ atzītas īpašuma tiesības uz /pers. B/ piederošo 1/10 domājamo daļu no namīpašuma /adrese/. Spriedums stājies spēkā 2013.gada 14.maijā. Savukārt ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūnija spriedumu /pers. B/ izlikts, kopā ar visām no viņa atkarīgām personām un viņam piederošām mantām no nekustamā īpašuma /adrese A/, bez citas dzīvojamās telpas ierādīšanas. Spriedums stājies spēkā 2015.gada 10.jūlijā.

[20.] Prasītājs apelācijas sūdzībā norādījis, ka pēc Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 15.jūnija sprieduma spēkā stāšanās, 2015.gada 30.jūlijā viņš saņēmis labiekārtotu vienistabas dzīvokli, jo bijis Rīgas domes Mājokļa un vides departamenta Dzīvokļu pārvaldes uzskaitē.

[21.] Lietā nav strīda, ka nekustamā īpašuma /adrese B/, 2014.gada 29.jūlijā, kad /pers. C/ ieradies telpā kurā gulējis prasītājs, īpašnieks bijis /pers. C/ brālis /pers. E/, savukārt /pers. B/ no 2015.gada 10.jūlija dzīvojamo telpu aizņēmis un lietojis bez tiesiska pamata. Turklāt /pers.C/ norāda, ka viņš ir /pers. E/ pilnvarotā persona, ko prasītājs nav apstrīdējis. Konstatēti fakti dod pamatu secinājumam, ka /pers. C/ bija tiesības 2014.gada 29.jūlijā atrasties nekustamajā īpašumā /adrese B/, un izmantot Civillikuma 927. un 1038.pantā noteiktās tiesības, proti, tiesības lietot un valdīt nekustamo īpašumu. Lietā nepastāv strīds, ka nekustamais īpašums /adrese B/ ir avārijas stāvokli, līdz ar ko uzsākta logu un durvju renovācija, ko pirmās instances tiesas sēdē apstiprināja liecinieks /pers. E/. Tādējādi Civillietu tiesas kolēģija nesaskata atbildētāja rīcībā, atbrīvojot durvju un logu ailes no aizkara un segas, prettiesiskas darbības. Prasītājs nav norādījis vai viņam piederošie priekšmeti ir sabojāti vai iznīcināti, tādējādi nodarot prasītājam mantisku kaitējumu.

[22.] Atbildētāja prettiesisku rīcību – maznozīmīgu miesas bojājumu nodarīšana konflikta laikā, kam sekas bija veselības traucējumi prasītājs pierāda ar Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 26.augusta lēmumu Nr.RPZR-14-108- saskaņā ar kuru prasītājs tika atzīts par cietušo administratīvā pārkāpuma lietā un atbildētājam par izdarīto pārkāpumu uzlikts naudas sods.

Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka saskaņā ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa spriedumu, izskatot /pers. C/ sūdzību, tika atcelts Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes 2014.gada 6.augusta lēmums Nr. D57/02/ZV150838 par /pers. C/ saukšanu pie administratīvās atbildības un lieta izbeigta. Spiedums stājies spēkā 2015.gada 4.jūnijā. Ņemot vērā to, ka ar tiesas spriedumu administratīvā pārkāpuma lieta pret /pers. C/ izbeigta, jo nav pierādīta /pers. C/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, lietā nav iegūti pierādījumi /pers. C/ prettiesiskai rīcībai, kuras rezultātā prasītājam ir radušās veselības problēmas.

[23.] Lietā nav iegūti pierādījumi faktam, ka /pers. C/ provocējis prasītāju uz huligāniskām darbībām, lai pēc iespējas ātrāk atbrīvotos no prasītāja un viņš tiktu atzīts par psihiski slimu.

[24.] Civillietu tiesas kolēģija atzīst prasītāja apgalvojumu, ka psihiatra apskate notikusi pēc atbildētāja norādes, lai pēc iespējas ātrāk atbrīvotos no prasītāja un viņš tiktu atzīts par psihiski slimu, par nepamatotu un lietas faktiskiem apstākļiem neatbilstošu.

Pārbaudot lietas materiālus, Civillietu kolēģija secina, ka, atbilstošo prasības pieteikumā norādītajam, prasītājs 2015.gada 30.jūlijā ar ātro palīdzību nogādāts slimnīcā, kur 31.jūlijā pie viņa ieradies psihiatrs dakteris /pers. G/. Pēc psihiatra slēdziena redzams, ka 2014.gada 31.jūlijā veikta /pers. B/ apskate, kā rezultātā akūtas psihiskas saslimšanas simptomi nav konstatēti, specifiska terapija nav noteikta. Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances paustajam viedoklim, ka psihiatra apskati prasītājam ir noteikuši ārstniecības iestādes speciālisti, nevis atbildētājs.

[25.] Ievērojot minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav konstatējams morālā kaitējuma rašanās pirmais priekšnoteikums – /pers. C/ neatļauta darbība, taču tā kā morālā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma gadījumā ir nepieciešams vienlaicīgi konstatēt visus trīs tā pamatus, bet pirmais no tiem – neatļauta darbība nav konstatēts, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā lietā nav tiesiskas nozīmes pārējo morālā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma pamatu – morālā kaitējuma esamības un cēloniskā sakara starp morālā kaitējuma un neatļautās darbības esamības izvērtējamam, kā arī nav pamata vērtēt morālā kaitējuma un veselībai nodarītā kaitējuma atlīdzības apmēru. Turklāt Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka prasītājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas apliecinātu viņam radušos mantisko kaitējumu – zaudējumus par ārstniecības izdevumiem.

[26.] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā pausto argumentu, ka /pers. B/ nebija uzaicināts uz Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2015.gada 27.aprīļa tiesas sēdi, līdz ar ko viņam nav jāmaksā /pers. C/ izdevumi par advokāta palīdzību, Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 24.pantam, cietušais administratīvā pārkāpuma lietā nav administratīvā procesa dalībnieks tiesā, līdz ar ko tiesai nebija pienākums /pers. B/ aicināt uz tiesas sēdi, kurā tika izskatīta /pers. C/ sūdzība par 2014.gada 17.septembra Rīgas pašvaldības policijas Ziemeļu pārvaldes lēmumu Nr.D57/02/ZV150838/1. Savukārt /pers.C/ iesniegtie rēķini par advokāta pakalpojumiem ir par /pers. C/ pārstāvību šajā civillietā un noraidot /pers. B/ prasību pret /pers. C/ par kaitējuma kompensācijas piedziņu tie piedzenami no prasītāja atbildētāja labā.

[27.] Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[28.] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu izdevumi advokāta palīdzības samaksai ir atlīdzināmi prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, - to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

[28.1.] Pirmās instances tiesā atbildētājs iesniedzis kvīti par advokāta pakalpojumu apmaksu 605,00 *euro* apmērā, apelācijas instances tiesā 200,00 *euro* apmērā, kuras izsniegusi zvērināta advokāte Andra Ozoliņa, kura saskaņā ar orderi (lietas 86.lapa) un pilnvaru (lietas 97.lapa) pārstāv /pers. C/.

[28.2.] Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta piektajai daļai, tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības

samaksai, ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši — lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta.

[28.3.] Novērtējot atbildētāja pilnvarotās pārstāves zvērinātas advokātes Andras Ozoliņas iesniegtos rēķinus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pieprasītā atlīdzība par advokāta pakalpojumiem 805,00 *euro* apmērā ir nesamērīgi liela un saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta piekto daļu tā ir samazināma.

[28.4.] No lietas materiāliem redzams, ka lietas iztiesāšanas laikā, pirmās instances tiesā atbildētāja pilnvarotā pārstāve piedalījās 2015.gada 22.aprīļa tiesas sēdē, kura tika atlikta, lai saņemtu spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā un 2015.gada 24.augusta tiesas sēdē, kad lieta tika izskatīta pēc būtības. Uz sprieduma pasludināšanu 2015.gada 2.septembrī atbildētāja pilnvarotā pārstāve nebija ieradusies. Apelācijas instances tiesā atbildētāja pilnvarotā pārstāve piedalījusies 2016.gada 6.aprīļa tiesas sēdē, kad lieta tika izskatīta pēc būtības. Uz sprieduma pasludināšanu 2016.gada 20.aprīlī atbildētāja pilnvarotā pārstāve nebija ieradusies.

[28.5.] No lietas materiāliem redzams, ka lietas iztiesāšanas laikā atbildētāja pilnvarotā pārstāve vienu reizi 2014.gada 24.septembrī bija ieradusies pirmās instances tiesā, lai iepazītos ar lietas materiāliem. Turklāt paskaidrojumus par prasību un apelācijas sūdzību iesniedzis pats atbildētājs – /pers. C/.

[28.6.] Turklāt izskatāmā lieta nav atzīstama par sarežģītu un apjomīgu.

[28.7.] Atbilstoši lietas materiālos esošajai 2016.gada 9.februāra Rīgas domes Rīgas sociālā dienesta izziņai par atbilstību maznodrošinātas ģimenes (personas) statusam Nr.RSD16-05698 /pers. B/ piešķirts maznodrošinātas ģimenes (personas) statuss uz laiku no 2016.gada 1.februāra līdz 2016.gada 31.jūlijam, līdz ar ko piedzenot nesamērīgi lielus izdevumus par atbildētājam sniegtajiem advokāta pakalpojumiem, /pers. B/ tiktu ierobežotas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.pantā garantētās tiesības uz savu civilo tiesību aizsardzību tiesā.

[28.8.] Pie šādiem apstākļiem, izvērtējot lietas sarežģītību un apjomu, kā arī ievērojot taisnīguma un samērīguma principu, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka no prasītāja atbildētāja labā ir piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību ne vairāk kā 150,00 *euro* apmērā.

[29.] Ņemot vērā, ka prasītājs ir atbrīvots no valsts nodevas nomaksas, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, tiesāšanās izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.pantu, 433.pantu, 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt /pers. B/ prasību pret /pers. C/ par kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. C/ labā, personas kods /personas kods/, izdevumus par advokāta palīdzību 150,00 *euro* (simts piecdesmit *euro*).

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums tiks sastādīts 2016.gada 2.maijā.

Tiesnese S.Beļajeva

Tiesnese I.Zaļā

Tiesnesis U.Danga